

השקט הזה מחריש את האוזניים!

שתיקה רועמת

ש מעתם משהו? הקשיבו היטב. בחלל מנסר מסר, שאיש אינו קולט אותו. שומעים? עדיין לא? הגבירו את ההקשבה. לא שומעים? אהה — זהו המסר! יש בחלל שתיקה. שתיקה וועקת. שתיקה רועמת. שתיקה אשר קולה רם מכל צווחה. שתיקה הצורחת ממש: דרשני!

הרי אחד הנכסים העיקריים של מיפלגה קטנה וחרישה הוא תרמית כמיפלגה נקייה, בלתי-אינטרסנטית, לעומת המיפלגה הגדור לה והוותיקה, המושחתת והמלוכלכת. והנה, כמעט בכל המיקרים שותי קות המיפלגות הקטנות כמו הגדור לות. אשפי יחסי-צינור ממלאים את פיהם מים. אנשים השואגים כאריות בהודעותיהם על עניינים קטנים וגדולים — מול פרשות אלה הם שותקים כרגילים. תעלומה על גבי תעלומה.

היתה הזדמנות להשחיר עוד יותר את תדמיתו האישית של שימעון פרס, כאיש שאינו אמין, שאי-אפשר לסמוך עליו, שהוא נבל ורמאי. הליכוד עשה זאת בכל שאר התחומים. ודווקא לגבי הפרשה הזאת, שיכלה לאשש את ההאשמות, שמר הליכוד על דממת-אל-חוט.

נזכור, למשל, את השתיקה הרועית מת של פרשת צינור-הנפט. היתה תוכנית-ענק עיראקית להניח צינור נפט מעיראק לעקבה. המשקיעים רצו להכניס אותה מראש מפני כל התנכלות ישראל לית אפשרית. תבעו ערבות ישראלית חשי אית, שתובטח על-ידי עיכוב חלק מכספי הסיוע האמריקאים לישראל.

פרוייקט גדול. דרישה פנטסטית מישראל. וראה זה פלא: ישראל הסכימה. ראשיה-ממשלה דאז, שימעון פרס, התחייב בחשאי. הפרוייקט לא יצא בסוף אל הפועל, אך לא בגלל הצד הישראלי.

עוד תעלומה. אסור להביא דוגמות רבות. גם מן ההווה הכריחי עכשווי.

חיפוי הדדי

ל פני חודש פירסם שבועון זה תחקיר של אייל אלידי על מכסת התרומות הבלתי-יחוקיות של הליכוד. גם עיתונים אחרים כתבו, אם כי בצורה פחות-מצמז, על אותה התופעה. הדברים הגירו עו כחלקם לבית-הדין שיפט ונחקרו על-ידי המישטרה, מסי-הכנסה, מע"מ ומי לא. הליכוד גבה תרומות, שהיו בלתי-יחוקיות בעליל. הדבר נעשה בדרכי-סתר, באמצעות חברות-קש, ואין ספק כי חלק גדול של התרומות לא היו אלא תשלומי-שוחד, במובן הפילי של המילה. הכסף גם הוצא באופן בלתי-חוקי, בדרכי-סתר, והכל תוך הונאת מסי-הכנסה ושאר שילטונות-המס. כלומר: משלם המיסים שילם את החשבון. כל זה ידוע. אז היכן החידוש? החידוש הוא בתגובה. כלומר, בחוסר התגובה.

ל ש רק הסבר סביר אחד לכל השתיקות הקטנות, המצטרפות לשתיקה גדולה. הסבר המעוגן בחוכמת העמים, כפי שהיא מתבטאת בפיתגמים ובאימרות-שפר. יד רחצת יד. שמור לי ואשמור לך. על ראש הגנב בוער הכובע. COSI FAN TUTTE, כולן עושות זאת. מי שלא חטא יזרוק את האבן הראשונה. מי שיושב בביתן של זכוכית, כל יזרוק אבנים. בקיצור: למערך לא כדאי לתקוף את הליכוד בתחום זה, כי הליכוד יודע את אותם הדברים על המערך. וגם להיפך. וגם למיפלגות הקטנות לא כדאי להרעיש עולמות, שמא ירעישו הגדולות את עולמן הקטן והנחמד. השתיקה רועמת, מפני שבולן, כר לן מעוניינות בה.

הנה, למשל, מכרו חברה ממשלתית גדור לה, החברה לירושלים. ליריים פרטיות. בלי מיכרו, בלי פומביות, מבלי ששר-התעשייה והמיסחר הליכודי אף ידע על כך. המוכר הוא שר-האוצר, שימעון פרס, ראש המערך.

ואז נטען כי מישהו הבטיח, כביכול, שוחד ענקי למיפלגת-העבודה הישראלית ולמי שעומד בראשה. פרקליט יהודי מלוס-אנג'לס, שנתן הש' כוע למאסר, כתב בתזכיר סודי לשר-המיש' פטים האמריקאי על ברוס רפפורט, איל-הון יהודי בשווייץ, יורד מישראל שהגיע לגדור לות ושהתיידד עם שימעון פרס וקל להתיידד עם שימעון פרס, כשאתה מיליונר. איל-הון הנ"ל, לטענת התזכיר, הבטיח לפרס תשלומי ענק עבור ההתחייבות לאי-פגיעה בצינור. נוצר חשד סביר שהובטח כאן שוחד אדיר — בסכומים של מיליוני דולרים — למיפ' לגת-העבודה, אם לא לעומדים בראשה.

שוב הזדמנות סז, ושוב תרתי-משמע, לתקוף את המערך. אנשי הליכוד אכן עשו זאת. הם תוקפים, מרעישים עולמות, מכנסים ועדות, מפצים קומוניקטים. הם מדברים על כל הצדדים האפלים של הפרשה. מלכד אחד: החשש הסביר כי מי שה' יה מעוניין בעיסקה שילשל כמה דולרים טובים לכיסה של המיפלגה הנכונה. על זה לא דובר.

אילו היית אישה-סברה של הל'י כור, היית אומר: יופי! איזו הזדמנות סז — שוב תרתי-משמע — לדסוק את המערך!

לא כפרשה זו, ולא כפרשות קודמות, שבהן נמכרו" חברות ממשלתיות וכמעט-ממשל" תיות לאנשים פרטיים בתנאים מגוחכים. לא כשזה נגע למערך. לא כשזה נגע לל'י כור.

אילו היית אישה-סברה של הל'י כור, היית אומר: יופי! איזו הזדמנות סז — שוב תרתי-משמע — לדסוק את המערך!

ל ראה שאין זו תופעה לאומית בלבד. זוהי תופעה בינלאומית. כשעתה גילה העולם הזה כי מוסדות כל-כליים של המיפלגה הסוציאלי-דמוקרטית הגרמנית עורו למיפלגת-העבודה בישראל להחזיר ארצה, בצורה כשרה, כספים שהוברחו מן הארץ, או שגנבו כקומוניסטים בלתי-חזורים על עיסקות ממלכתיות ואחרות. כספים אלה — כספי הברחה, שור, גניבה והונאה — חזרו ארצה ככסף כשר למהדרין, לשימוש במערך-רכות-הבחירות. עכשו נטען בגרמניה כי השרות הזה היה הדרי. קרן ופחלי. השייכת למיפלגת-העי כורה, עשתה את אותה הטובה למיפלגה הד סוציאלי-דמוקרטית הגרמנית. היא הלבנה בשכילה כסף שחור, לשימוש לצרכים מיפ' לגתיים. גם מבחינה זו, ישראל היא אור לגויים.

עוד צד מעניין: גם המיפלגות הקטנות שותקות כמעט תמיד. יש מיפלגות קטנות משמאל ומימין. לכי אורה הן מעוניינות מאוד לתקוף את המיפ' לגות הגדולות — שתיחן ביחד וכל אחת מהן לתוד — בענייני שוחד.

הנה — לא כלום. דממת-מוות. הליכוד לא ניצל את ההזדמנות. לא בשעה שהפרשה התפוצצה, שוב, בגדול, בעיקר מעל עמודי "העולם הזה" וגם לא לאחר-מכן, ערביה-בחירות, כאשר תעמולת-ה' בחירות הגיעה לשיא צורמני.

עוד צד מעניין: גם המיפלגות הקטנות שותקות כמעט תמיד. יש מיפלגות קטנות משמאל ומימין. לכי אורה הן מעוניינות מאוד לתקוף את המיפ' לגות הגדולות — שתיחן ביחד וכל אחת מהן לתוד — בענייני שוחד.

הנה — לא כלום. דממת-מוות. הליכוד לא ניצל את ההזדמנות. לא בשעה שהפרשה התפוצצה, שוב, בגדול, בעיקר מעל עמודי "העולם הזה" וגם לא לאחר-מכן, ערביה-בחירות, כאשר תעמולת-ה' בחירות הגיעה לשיא צורמני. היתה הזדמנות ללכלך עוד יותר את תר-מיתה של מיפלגת-העבודה כמיפלגה מושח' תת.

ל שנת 1969 קיבלה הכנסת את חוק ס' מון המיפולנות, שהיה מעין מיבצע-שוד משותף של המיפלגות לפיצוח קופת-המדינה. התירוף היה שהמיוון הממלכתי ישחרר את המיפלגות מן הצורך לגייס כספים כר' רכים מפוקפקות, ובעיקר מן התלות בכספי שוחד. הייתי או ח"כ, וניכאתי כי יקרה ההיפך: המיוון הממלכתי פשוט יתוסף לזוהמה הק' יימת. וכך היה. כולן עושות זאת. ולכן כולן שותי-קרות.

ל אשר מיפלגה נתפסת בכלכלתה ובי קלקלתה, אפשר לצפות לצעקה גדולה מפי המיפלגה היריבה. כאשר הליכוד נתפס בצורה כזאת, בג' דול", כשמכנסיו מופשלים, ומעורבים בזה גם שרים בכירים שיש להם אויבים למכביר — אפשר היה לצפות לצעקה מחרישת-אזוד ניים מצד המערך. והנה — הדבר היחיד המחריש את האוזניים הוא השקט. דממת-אלחוט. שקט של בית-קברות. כל-שון התנ"ך: אין קול ואין קשב.

ל יך זה יכול להיות? הרי זה נוגד את חוקי-הסבוע. מיפלגה לר חמת כמיפלגה, כמו ששיריון לוחם בשיריון. יורים בכל מה שיש. מנצלים כל הזדמנות. והנה יש הזדמנות פו, תרתי-משמע, ו-אין תגובה".

גדולי הרובנים נאלמו דום. גדולי המצ' הירים והמכריזים מדי יום ברדיו ובטלוויזיה איבדו את קולם. השמאל כולו מדבר בקול דממה דקה, כמו הקדוש-ברוך-הוא בשעתו. תעלומה. האם יש לה הסבר?

ל מי שיש לו אוזן רגישה, הקולטת גם (ובעיקר) מה של א נאמר, כבר התרגל לשתיקות רועמות כאלה.